

РЕЗЮМЕ

на публикации (статии), представени от

д-р Стела Благоева Митева-Динкова

доцент по класическа китара в АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев” – Пловдив,

за заемане на академична длъжност „**професор**“ по направление 8.3. „Музикално и танцово изкуство”, специалност „**Класическа китара**”, към катедра “Оркестрови инструменти и класическо пеене” в АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев – Пловдив“ по обявения конкурс в ДВ №40 от 17.05.2019 г.

Представените статии, публикувани в специализирани издания в областта на изкуствата отразяват част от научно-изследователската дейност на доц. д-р Стела Митева-Динкова, осъществена в периода от 2009 до 2019 г. след придобиване на научно звание „доцент“ (25.02.2009 г.). Тематично са подредени в следните раздели:

1. История на инструмента:

- ❖ **„Табулатурите за китара”** (в списание „Китара”, София: Добрев, брой 1, 2011, с. 5-13, ISSN: 1311-820X) – Съдържанието информира за вид музикално-инструментална писменост, която е в пряка връзка с изпълнителската дейност и историята на инструмента класическа китара. Разгледана е етимологията на думата, обяснява се нейното значение, историческо развитие на явлението и видовете, които се прилагат в литературата за виуела, четириструнна и петструнна китара от епохата на Ренесанса и барока. Коментира се и приложението на тази специфична писменост в съвременното интернет пространство.
- ❖ **„За концерта „Фантазия за един благородник” от Хоакин Родриго”** (в сборник с доклади „Пролетни научни четения”, Пловдив: АМТИИ, 2012, с. 16-23, ISSN: 1314-7005) – Статията коментира детайлно една от най-емблематичните творби в литературата за класическа китара. Изложението пояснява историята на създаване на произведението, както и особеностите на жанровете „концерт” и „фантазия” и тяхното умело, оригинално съчетаване в конкретния случай. Основен акцент е поставен върху формално-структурния и музикален анализ на творбата.
- ❖ **„Виуелата – щрих от ренесансовия портрет на класическата китара”** (в „Годишник на АМТИИ”, 2018, Пловдив: АМТИИ, 2018) - Класическата китара има богата история, която все още не е особено популярна у нас. Тя е многосъставна, с участието на редица старинни инструменти, които подготвят появата на съвременния китарен облик. Сред тези образци малко известна е фактологията за ренесансовия инструмент виуела. Съдържанието последователно информира за наименованието, географията, периодизацията, изпълнителската практика и издаденият художествен репертоар за виуела, осъществявайки паралел с нейни „съвременници”.

2. Технология на изпълнителското изкуство:

- ❖ **„Вибрато”** (в списание „Китара”, София:Добрев, брой 2, 2010, с. 22-32, ISSN: 1311-820X) – Публикацията визира основен технически похват, който е типичен за струнните инструменти. Той има специфично проявление, като художествено изразно средство и сръчност в изпълнителското изкуство за класическа китара. Съдържанието изяснява терминът, акустичната и физико-анатомичната характеристика на похвата, видовете му и разнообразните начини за означаване в нотния текст.
- ❖ **„Иновативен подход за овладяване на специфичния похват арпеж в обучението по класическа китара”** (в сборник с доклади от Международна научна конференция „Наука, образование и иновации в областта на изкуството”, АМТИИ, 2017, с. 119-125, ISBN:978-954-2963-23-3) – Предложеният текст визира основен и важен елемент от инструменталната техника - арпеж. Посочват се и анализират както установени в практиката, така и нови начини за овладяването му, които са успешно приложени в обучението на студенти от АМТИИ.
- ❖ **„Арпежът в дидактичната литература за класическа китара”** (в сборник с доклади International Journal “Knowledge”, vol. 28.3 - Education, с.1069-1074, ISSN: 2545-4439, ISSN: 1857-925X, Global Impact Factor 1.322) - Изложението разглежда техническия похват арпеж, в контекста на неговото широко приложение в дидактическата инструментална литература. Настоящият текст изяснява зараждането, развитието и достигането до най-ефикасните начини на работа за овладяване на арпеж, които осигуряват бързи и положителни резултати в педагогическата практика. Направен е преглед на важни и популярни дидактически пособия: Мауро Джулиани – 120 упражнения за дясна ръка, оп.1, Франсиско Тарега – „Пълни технически упражнения”, Емилио Пухол – „Цялостно изучаване на китарата”, Абел Карлеваро – „Дидактични серии за китара” (3 част).

3. Съвременни тенденции в обучението по инструмент:

- ❖ **„Ракурсите на днешната културна среда – „послание” към педагогът по инструмент”** (в сборник с доклади International Journal “Knowledge”, vol. 23.5 – Humanistic Sciences, 2018, p.1509-1513, ISSN: 2545-4439, ISSN: 1857-925X, Global Impact Factor 1.322) - Съвременната културна среда оказва влияние върху педагогическия процес и обучението по инструмент. В съдържанието са представени начини и средства, повлияни от съвременната информационна среда, които педагозите използват в своята работа. Сравнително са коментирани положителните и отрицателните страни при използване на технологии (виртуални платформи, социални мрежи, комуникационни средства, медии) и традиционни методи, които продължават своето развитие в днешно време или в своя замисъл са релативни с иновативното мислене.
- ❖ **„Майсторският клас – актуална форма на обучение в изпълнителското изкуство на китара”** (в сборник с доклади International Journal “Knowledge”, vol. 26.3 - Humanities, с.945-950, ISSN: 2545-4439, ISSN: 1857-925X, Global Impact Factor 1.322) - Знанието е фундаментален фактор за развитието на съвременното общество. Съвременните условия предлагат както обичайни практики и форми на обучение, така и такива извън установените стандарти. Такава форма на обучение са майсторските класове. Те имат широко приложение и разпространение в съвременната образователна инструментално-изпълнителска практика. Доказали са своята резултатност и ефективност през годините. Това обосновава и оправдава вниманието и интереса към тях за разглеждането им в настоящото изложение.

Изяснена е същността на тази алтернативна образователната форма - майсторски клас и нейната все по-голяма популярност в обучението по музикален инструмент (китара).

- ❖ **„Двата ракурса на музиката – фолклор и професионално творчество през призмата на испанските танцови форми”** (в „Годишник на АМТГИИ, 2012“, Пловдив:АМТГИИ, с. 28-33, ISSN: 1313-6562) – Испанската музикална култура е една от най-самобитните със своето богатство и разнообразие от специфични танцови форми. Това провокира интерес към изследване и описание, което да послужи на педагози и учаци. В представеното изложение са разгледани и обяснени основни испански танцови форми, като: севиляна, сегидиля, хота, фанданго, болеро, които със своя колорит вдъхновяват произведения на редица класически композитори.